

въпроси, молби и искания, а гражданитѣ и пѣтниците съ — жалби.

По запаснитѣ линии стояха готови за отпѣтувание тренове, но всѣки тренъ чакаше своя рѣдъ, което чакание на нѣкои станции се продължаваше по нѣколко часа. По такъвъ начинъ тренъ, който возеше опѣлченцитѣ, пристигна въ г. Плоештъ на 28-й Априлий. Въ врѣме на пѣтуванието, опѣлченцитѣ получаваха топла храна, приготвена на станциитѣ.

Градътъ Плоештъ е расположенъ на равнината на югъ отъ склоноветѣ на Карпатскитѣ планини, не далеко отъ рѣката Теляжина, покрай самия градъ, отъ источната му страна, протича рѣчицата Дѣмбава.

Плоештъ, казватъ, ималъ около 5000 къщи: постройкитѣ му прѣдставляваха смѣсъ отъ источна и западна архитектура; улици прашни, тѣсни и криви, а въ дѣждовно или зимно врѣме — кални. За туй пѣкъ почти всѣка къща имаше голѣмъ дворъ съ добри фруктовѣ градини. Населението на Плоештъ е 30—35 хиляди души, прѣимущественно, Българи. Отъ Българитѣ впрочемъ, една частъ успѣла вече да се порумѣвчи —, така щото само фамилиитѣ свидѣлстваха за Българското имъ происхождение, като на пр. Станчулеско, Добреско, Драганеско и др., а другата частъ напълно си съхранила язика и обичаитѣ. При все това, виждаше се, че Българското чувство не бѣше огаснало и у плоештското население и че въ жилитѣ му течеше Българска кръвъ. Въ доказателство на това служи радостта и симпатиитѣ, съ които плоештското население посрѣшна Българското опѣлчение тогава, когато кръвнитѣ Румѣни, особенно интелигенцията, се отнасяше, ако не враждебно къмъ опѣлчението, то поне хладнокрѣвно.

Опѣлчението се расположи въ града по квартири; На 30 Априлъ то се прѣмѣсти и расположи на избраното за лагеръ мѣсто, мѣжду рѣчицата Дѣмбава и р. Теляжина, на около 2¹/₂ версти на сѣверо-истокъ отъ градътъ. Избраното за лагеръ мѣсто бѣше, съвършено равно и пѣсчливъ (чакълъ). Само на сѣверъ отъ лагера, въ расстояние около 3 версти, все пакъ отъ юго-